

Politiið klagað fyri myndugleikamisbrúk:

Politiið skuldsetti mann, ið var ósekur

Tá gramlíð var so nógv, kundi politiið ikki lata tað sita á sær, og tók stig í innbrotsmáli. Men undir kanningarbeiðinum bar politiið seg so ófantaliga at, at tað er klagad!

— Eg fekk nærur sjokk, tá politiið segði, at tað mistonkti meg fyri at hava brotið inn á Norðis, sum er mitt hjartamál.

Nakað soleiðis tók ein Eiðis-maður í á einum rættarfundinum hósadagin.

Maðurin, sum var nevndarformaður í p.f. Norðis í meira enn 10 ár, hevur klagad politiið fyri myndugleika misbrúk í samband við kanningarbeiðið eftir eitt innbrot á

skrivstovuni á Norðis.

Hósadagin varð seinra vitni í málinum ført fram, og nú skal dómsvaldið taka støðu til klaguna um politiið.

Melding frá ónevndum fekk málið á glið

Innbrotið varð gjørt í 1974, men politiið fann ikki hin seka, hóast tað á tí fyrsta rættarfundinum kom fram, at politiið hevði fleiri góð spor at ganga eftir.

Men í 1977 — um trí ár eftir hendingina — tók poli-

tiið málið upp aftur, og eftir at ein ónevndur maður vendi sær til politiið.

Hesin ónevndi maður skuldsetti nevndarformannin (aðalfundur skuldi vera nakrar fáa dagar seinri og tá tók maðurin, sum klagar um politiið, seg úr nevndini, blóm.) fyri at hava fram innbrotið.

Álitandi persónur

Politiið tók meldingina frá tí ónevnda fyri fult. Bæði politi-meistarar og ein kriminalpolitistur hava í viðmerkingum til málið sagt, at teir kenna persónin fyri at vera álitandi í allar mátar.

Tann ónevndi visti so mikið nógv, at táverandi nevndarformaðurin á einum nevndarfundinum skuldi »hava

lagt kortini á borðið» við tí treyt, at nevndin so skuldi lata málið falla. Somuleiðis skuldi táverandi nevndarformaðurin hava lagt peningin, sum stolin var, aftur.

Passar ikki

Men hetta er ikki so, segði vitni — ein fyrrverandi nevndarlimur og stjóri á Norðis — í vitnisfrágreiðingini hósadagin.

Vitnið hevði verið við á hvørjum nevndarfundinum, og táverandi nevndarformaðurin hevði ongantíð »lagt kortini á borðið».

Tað hevði tó verið óneyðugt, tí vitni segði seg sannfært um, at fyrrverandi

Framhald á síðu 6

kring oyggjarnar

Fekk ikki avgreitt álitnið

Nevndin, sum hevur gjørt eitt álit um ábrotur í viðurskiftum handverkslærlinga, hevur enn ikki fingið avgreitt álitnið til landsstýrið.

Formaðurin í nevndini, Kári Petersen, sigur, at ætlanin var, at fundurin hósadagin í farnu viku skuldi verða tann seinasti hjá nevndini, við tað, at álitnið tá skuldi undirskrivað av nevndarlimunum.

Men hetta bleiv av ongum. Allir nevndarlimirnir vildu ikki taka

undir við álitinum og tí heldur ikki undirskriva tað.

Kári Petersen sigur, at hann enn ikki hevur tikið støðu til, hvat nú skal henda.

— Men eg meti, vit eru komnir so langt, vit yvirhøvur kunna koma í nevndini.

30 umsóknir til prisansarastarv

30 umsóknir vóru til starvið sum prisansari. Freistin at søkja var úti 1. mars og hevur landsstýrið nú umsóknirnar til støðutakan.

BYGDALEIÐIR — navnið á bil- og bussrutunum

Landsstýrið hevur nú avgjort, at rutukoyringarskipanin, sum tað í samvinnu við akfars-eigarar er farið undir at gera, skal eita Bygdaleiðir.

Ein kapping hevur verið um navnið og vunnu hana Finnur Johansen, Tórshavn, og Anna Marna Hansen, Nólsoy. Tey skutu bæði upp at kalla skipanina Bygdaleiðin, altsó í eintali, men Málstovnurin mælti til at hava navnið í fleiritali og hesum fylgdi landsstýrið. Finnur og Anna

Marna býta viðislonina, 1.000 kr., millum sín.

Kapping var eisini um eitt býmerki til bil- og bussruturnar. Her var undirtøkan ikki so góð sum í kappingini um navnið — har komu 39 uppskot — men tað komu nøkur uppskot. Landsstýrið valdi uppskotið hjá Elsu Súsonnu Dalsgaard, Hoydølum. Hon fær 1.000 kr. fyri tað.

Býmerkið imyndar eitt bussróður við einum Føroyakorti inni í.

J. Lindenskov:

Stríðsmaðurin Jákup Frederik Øregaard farin

Øregaard er farin. Tað vóru heldur at siga óskiljandi, fyri ikki at siga dáttlig tíðind; seinast eg visti frá tingbólkunum var tað, at Øregaard hevði vitjað í floksrúmi javnaðarmanna týsdagin fyri at tala um tvey aktuella, politiská málini, málini, sum stóða skuldi takast til júst henda sama dag, sum boð vóru eftir honum.

Hann hevði sum vant eisini henda hósadag verið á útróðri og var nú á veg gjøgnum Kollafjarð til Havnar einsamallur í bilinum. Og so var lívstráðurin kvettur.

Jákup Fr. Øregaard var føddur í Leirvík 29. juni 1906 og vaks upp í hesi útróðrabýgd. Og øll, sum kendu henda merkismann, vistu hvussu hugar hansara var til at røkja sjógvinn.

Hann var rættiliga ungur, tá hann aktivt gjørdist politiskt áhugaður og yvirbevistur. Í Javnaðarflokkinum gjørdi hann sín politiska gerning.

Í Lørvík var tá góður gróðrarbotnur fyri sosialistiskum politiskum arbeiði, har eitt nú menn sum Hans Havstrøm tók lut í hesum politiska arbeiði, sum hugtók Øregaard. Hann fór seinri niður til Danmarkar á háskúla, kom í samband við somu rørslu har. Í Danmark virkaði hann eitt skeið sum KFUM-skriv-

ari. Heimafturkomin til Føroya fór hann av sonnum at virka fyri hesum politikki

— fyri betri korum hjá vanligu fólkinum, fiskimanni og arbeiðara.

Fyrstu ferð var Øregaard uppstillaður í Eysturoynni í 1940 og gjørdist tá tingmaður fyri Javnaðarflokkin. Hetta starv hevði hann uttan slit til hann í november 1978 ikki læt seg uppáfturstilla.

Hetta óslitna tingskeið, sum vardi meira enn 38 ár, hevði hann røkt við miklum dugnaskapi. Hann hevði mong álitissstørvini í flokki sínum. At hann varð valdur tingformaður fleiri ferðir, er ikki bert tekin um álitnið, hann hevði í egna flokki sínum, men av tingmannningini allari. Hann stjórnaði eisini fíggjarnevndini døgliga í fleiri skeið.

Í mong ár sat hann eisini sum bygðarráðslimur í Gøtu, og var maðurin, sum tók stig til at kalla saman til fundar til stovnan av SEV-felagnum.

Hann var altíð til dystin fús, tá tað galt um at skapa og skipa so fyri, at óttur møguleiki kundi gerast til at byggja hetta land betri, ikki minst á fiskivinnuøkinum. Og her skal ikki verða gloymdur luturin, hann tók í at fyriskipa grønlandsfiskiskap okkara gjøgnum tvey mongu eftirkrigsrárin.

Vit koma at sakna henda djærva og virkisfúsna mann. Hóast ójavnar tóku seg upp í politiskum arbeiði, kom hann javnan at hitta sínar partamenn í Tinganesi sum í tinginum. Hann var sum nevnt í floksrúmi javnaðarmanna so seint sum týsdagin í vikuni. Vit kenna djúpa samkenslu við Helgu, konuni, soni og døtrum og øllum tykkara.

Øregaard var tann síðsti av tí »gamla gardanum» í Javnaðarflokkinum, teir eru nú allir farnir undir grønu torvu.

Frið lýsa vit yvir minnið um stríðsmannin Jákup Fr. Øregaard.

Fín satira um Kjartan og Karl

Tey, ið ikki enn hava sæð tann frálíka leikin um Kanjon-málið, hava enn ein møguleika. Kanjonkveldsetan verður endurtikin í morgin kl. 17 í Sjonleikarhúsinum.

Tað er ein finur satiriskur leikur. Kjartan í Havnar Arbeidsmannafelag hevur gjørt um Kanjonmálið. Høvuðspersónarnir eru stjórni í Kanjon og formaðurin í Havnar Arbeidsmannafelag. Leikurinn er á tremur av beinraknari satiru, sera hvassari viðhvørt, og hann er framur væl uppbyggdur og spældur. Eitt gott dømi um tað paradoks, ta mótseggn, at besti máttin at fáa fólk at siggja álvara í

onkrum er við skemti.

Annars syngur Reyða kórið nakrar stríðsangir á kveldsetuni, sum varar umleið ein tíma. Arnbjørn Danielsen lesur egnar yrkingar og sera hugtakandi er framfærslan av yrkingini hjá Jóanesi Nielsen »Til Boga og allar nýføðingar í verðini», sum lag er gjørt til.

Hóast Kanjonkveldsetan — sum vant er við slíkum tiltøkum — var rættiliga illa lýst og ikki hevði fingið nakra umtalu í fjølmiðlum frammanundan, so var Sjonleikarhúsið næstan fult seinasta sunnudag, tá fyrsta framfærslan var.

hd